

SLIP KREATIVITETEN LØS

Med kreative aktiviteter
får beboerne et sprog,
de ellers mangler – og det
løfter livskvaliteten

FOTO: PRIVAT

#socialpædagog

Jeg hedder Sarah Jensen, er 27 år – og arbejder på et socialpsykiatrisk botilbud i Viborg. Jeg har været her i halvandet år – og jeg kan slet ikke forestille mig at lave andet. Jeg elsker at være socialpædagog. Men jeg tager godt nok også mange kampe. Fx når jeg bruger min faglighed til at argumentere over for en sagsbehandler, så borgeren kan få den støtte, vedkommende har brug for. Jeg har nok sådan en indbygget fighter i mig. Selv de mange gange, hvor jeg bliver frustreret over, at borgerens behov og økonomien ikke rigtig hænger sammen, så klør jeg på med tanken om, at vi nok godt kan gøre det bare lidt bedre. For mit hjertebarn er borgerens behov, og jeg elsker at finde løsninger på de udfordringer, vi møder, når der bare ikke er hænder eller tid nok. Og de der dage, hvor borgeren står og tripper for at få et kram – eller hvor en psykotisk borger siger: 'Nu går jeg altså op til chefen og siger, at du skal have lønforhøjelse, for du er god for mig' – de dage er det hele værd. ✕

Kolofon

Udgives af Socialpædagogerne, Brolæggerstræde 9, 1211 København K. Tlf. 7248 6000. sl.dk /// Ansvarshavende Forbundsformand Benny Andersen /// Redaktion Søren Lauridsen (chefredaktør), sln@sl.dk, Tina Løvbohm Petersen, tln@sl.dk, Malene Dreyer, mad@sl.dk, Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk, Lea Holtze, hol@sl.dk, Runa Adriane Riis Larsen, ral@sl.dk /// Kontakt redaktionen på nyhedsrum@sl.dk /// Layout René Hart /// Produktion KLS PurePrint A/S /// Læserbreve Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. Vi opfordrer til, at indlæg højst fylder 2.000 anslag, og redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte. Læserbreve med injurierende indhold afvises. Indlæg sendes til nyhedsrum@sl.dk /// Annoncer Se annonceinformation på socialpædagogen.sl.dk /// Oplag 45.000 i perioden 01.07.17-30.06.18 /// Redaktionen af 9/2020 er afsluttet 18.09.2020. Næste nummer udkommer i uge 45, 2020 /// Forsidefoto Simon Jeppesen /// 77. årgang /// ISSN 0105-5399

Magasinet er 100% fri for skadelige/hormonforstyrrende kemikalier og er certificeret efter verdens strengeste miljøcertificering.

Vi tager ansvar for indholdet og er tilmeldt

PRESSE NÆVNET

Danske Medier OPLAGSKONTROL

28

Jeg går som regel med hænderne i lommerne så længe som overhovedet muligt, for det er vigtigt, at beboerne selv gør det, som de kan. Og de kan super meget, hvis du bare er tålmodig og lader dem gøre det.

— Berit Friis Pedersen, socialpædagog på demensplejehjemmet Tornhøjhaven

PORTRÆT

8

Metoder
Lad socialpædagoger være med til at udvikle og tilpasse de standardiserede metoder, de skal arbejde med. Det giver et fælles sprog i den socialpædagogiske praksis, siger socialpædagog og forsker Søren Holst

FOTO: NILS LUND PEDERSEN

18

Kreativitet
Kunst, musik, dans eller måske bare en malebog – når man slipper kreativiteten løs, kan det løfte kommunikation, identitet og livskvalitet hos beboerne. Det handler om følelsen af meningsfuldhed, siger forsker

LÆS DIT FAGBLAD ONLINE

Fik du ikke lige læst dit fysiske eksemplar af det seneste fagblad? Så husk, at du altid kan finde Socialpædagogen online.

Klik ind på socialpædagogen.sl.dk/fagblad Her finder du både det aktuelle – og tidligere udgaver af dit fagblad

FOTO: MICHAEL BO RASMUSSEN

28

Demens
Socialpædagoger kan noget særligt i forhold til ældre med demens. Derfor har demensplejehjemmet Tornhøjhaven ansat 16 socialpædagoger – og vil gerne have flere. Erfaringen er, at socialpædagoger er gode til at få de ældre beboere til at føle sig som betydningsfulde mennesker

FOTO: CHARLOTTE DE LA FUENTE

5

Nyt tilbud til stressramte
Medlemmer, som oplever tegn på stress, tilbydes fra 1. oktober en indledende fortløbig stressvejledningssamtale

6

Sent anbragte har det dårligere
Børn, der er anbragt sent, bonner voldsomt ud på risiko- og udsathedsparametre, viser ny rapport

16

Sofa
Som TR oplever jeg altid fuld opbakning fra Julie, siger tillidsrepræsentant Michell Varenholt Nejad

26

Dilemma
Er det i orden at fortælle en borger, at han/hun vejer for meget?

34

Kongres 2020
Vi præsenterer de fire kandidater, der på den kommende kongres stiller op til forretningsudvalget

38

FOTO: SØREN KJELDGAARD

Corontatiden fik mig til at indse, at jeg ikke længere skulle være leder 24/7

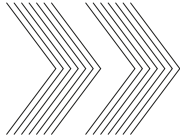

FOTO: NILS LUND PEDERSEN

KÆMPE OPBUD VED SOCIAL- POLITISK TOPMØDE

Så du med? 12.000 seere lagde vejen forbi Socialpædagogernes digitale 'Socialpolitisk Topmøde 2020' på Facebook. På topmødet diskuterede borgmestre, ordførere og social- og indenrigsminister Astrid Krag kvalitet på socialområdet, ligesom Socialpædagogernes formand, Benny Andersen, præsenterede forbundets nye anbringelsesudspil. Der var desuden oplæg af Leika Fuglsang, der er tidligere chefanalytiker Katrine Iversen fra forskningscentret VIVE og repræsentanter fra døgntilbuddet Bülowsvej. Og der var bl.a. bred enighed om én ting: Specialisering og høj faglighed er vejen frem.

Se eller gense topmødet her:
kortlink.dk/2867s

Det er måske ikke så overraskende for os, at tid til kerneopgaven medfører øget trivsel. Men nu har vi dokumenteret, at der er en klar sammenhæng, og det er vigtige erfaringer at tage med videre, for hvis arbejdsgiverne gerne vil have et godt arbejdsmiljø på arbejdspladsen og tilbud, der udvikler borgerne, så er der ingen tvivl om, at der skal være mere tid til kerneopgaven.

— Peter S. Kristensen, formand Socialpædagogerne Nordjylland, om en ny undersøgelse af socialpædagogernes erfaringer under coronanedlukningen

Socialpædagogerne indtager debatspalterne

MEDLEMMER STYRKER DERES GENNEMSLAGSKRAFT

'Det med at stille sig op, trække vejret og stole på, at der sidder nogen, der faktisk gerne vil høre på, hvad jeg har at sige – det synes jeg var en megafed oplevelse.'

Sådan fortæller socialpædagog Ina Buch, som deltog i den første af i alt to gratis læringsdage – #StoltSocialpædagog – arrangeret af Socialpædagogerne. Her blev i alt 15 socialpædagoger og familieplejere bl.a. trænet i at sætte ord på den forskel, de gør i deres daglige arbejde.

FOTO: COLOURBOX

Medlemskalender 2021

De seneste år har holdningerne til medlemskalenderen været delte. Stadig flere ønsker ikke at modtage en fysisk kalender, og blandt andet derfor uddeles 2021-kalenderen ikke med fagbladet, men gennem forbundets ti kredse. Der er desuden trykt færre kalendere.

Se på sl.dk/medlemskalender, hvordan kalenderen uddeles i din kreds.

Nyt tilbud til dig, som føler dig stresset

Oplever du problemer med stress, og har du behov for at få et overblik over din situation og dine handlemuligheder? Hos Socialpædagogerne har du mulighed for at få råd og vejledning. Fra 1. oktober tilbydes alle medlemmer, som oplever tegn på stress, en indledende fortrolig stressvejledningssamtale med en faglig konsulent, som er uddannet i at gennemføre stressvejledningssamtaler.

Vil du gerne benytte dig af tilbuddet, skal du kontakte din lokale kreds, som vil sørge for at lave en stressvejledningssamtale med en faglig konsulent. Tilbuddet er målrettet dig, som oplever moderat stress og først og fremmest har brug for en forebyggende indsats. Er dit stressniveau meget højt, anbefales det altid, at du først kontakter egen læge.

Læs mere om tilbuddet på sl.dk/faa-svar/arbejdsmiljoe/stress

///

94

familieplejere var samlet til Landskonference for familieplejere i begyndelsen af september.

Her var der fokus på nogle af hverdagens svære dilemmaer. Og over to dage holdt psykologer, rådgivere og andre eksperter faglige oplæg og workshops om alt fra egenomsorg, efterværn og forældresamarbejde til arbejdet som familieplejer, hvor ægteskabet og egne børn kan opleve op- og nedture. **– Det er simpelthen guld værd, og jeg føler mig frisk og klar til at tage fat igen, når jeg kommer hjem,** siger familieplejer Berit Falkenberg Brødsgaard.

FOTO: NILS LUND PEDERSEN

MERE SPECIALISERING TIL DE STUDERENDE

FOR NYLIG afholdt Socialpædagogerne Socialpolitisk Topmøde. Der var et væld af politikere, og der var mange holdninger til, hvordan fremtidens socialpædagoger skal uddannes. En del mente, at vi skal styrke specialiseringen.

Det er vi helt enige i. Og det er vi optagede af at lykkes med. Lige nu er Uddannelses- og Forskningsministeriet i gang med evalueringen af pædagoguddannelsen. Her bidrager vi selvfølgelig helt formelt i processen. Men vi arbejder også på at spille ind med elementer, som kan styrke netop vores fag og vores specialisering til socialpædagog.

Og det gør vi af mange grunde. En af dem er, at den enkelte borger ganske enkelt har brug for bedre og mere målrettet støtte. Det får de ved, at vi giver socialpædagoger en bedre uddannelse. Så vi skal sikre, at fremtidens socialpædagoger er rustet til de opgaver, de møder. Og så skal vi sikre, at uddannelsen er attraktiv, så den kan tiltrække nye folk til faget.

'Vi skal sikre, at fremtidens socialpædagoger er rustet til de opgaver, de møder.'

Dét kræver først og fremmest, at der skrues op for social- og specialpædagogisk faglighed, metoder og teoretisk viden på uddannelsen. Der skal også flere undervisningstimer og ressourcer til – og gerne langt flere undervisere fra socialpædagogisk praksis. Kun på den måde kan vi sikre, at der kommer en klar professionsidentitet for de nye studerende. At vi giver de studerende en bedre platform at stå på. De skal have et fagsprog og en identitet som socialpædagoger, hvor det er afgørende, at man har studeret netop den specialisering på uddannelsen. For en pædagog er ikke bare en pædagog.

Derfor klør vi på for at sikre, at vi får en uddannelse, der rustar jeres kommende kolleger til de spændende og komplekse opgaver, I står over for. Og for at sikre, at langt flere finder vej til vores fantastiske fag. X

Marie Sonne
forbunds næstformand Socialpædagogerne

FOTO: RICKY JOHN MOLLOY

BOG

Sig det, der skal siges

At være konfliktsky svarer lidt til at lide af tandlægeskræk. Angsten for at lukke munden op og få det overstået er så voldsom, at man hellere lader problemerne vokse. Det er afsættet i en ny bog om konfliktskyhed, som ifølge forfatteren Anders Stahlschmidt både er et kæmpeproblem for stressramte – og kan ødelægge både arbejdspladser, parforhold, foreninger og venskaber. Bogen henvender sig til ledere, medarbejdere og privatpersoner og formidler metoder og redskaber til, hvordan man får sagt det, der skal siges – på en ordentlig måde.

'En kur mod konfliktskyhed' af Anders Stahlschmidt, Lumholt & Stahlschmidt, 275 kr.

PODCAST

Tips til den vigtige restitution

'Restituhvafornoget' er en serie af korte podcasts, der sætter spot på restitution, hvile og pausekultur på arbejdspladsen. Det er nemlig afgørende for kvaliteten af både arbejdstid og fritid, at vi formår at restituere og kender de mekanismer, som både kan forhindre og fremme en god pausekultur. I podcastserien møder du både arbejdspladser og eksperter, som giver inspiration til, hvordan I sætter restitution og pausekultur til debat på din arbejdsplads. X

Det er BFA, Branche Fællesskab Arbejdsmiljø, der står bag de ni episoder, som du finder på arbejdsmiljoweb.dk – eller der, hvor du normalt finder din podcast.

SMS PÅ DEN SIKRE MÅDE

I disse GDPR-tider kan det være svært at finde ud af, hvad man må – og ikke må – når man kommunikerer digitalt med borgerne. Et af de værktøjer, der garanterer en sikker chat, er LetDialog. Det er en webbaseret løsning, som kan bruges til at føre samtaler og dele information – bl.a. med krypterede chats.

FORSKNING

FOTO: UNSPLASH

Børn, der er anbragt, efter de fyldte 15 år, bonner voldsomt ud på risiko- og ud-sathedsparemetre. En tredjedel har været udsat for overgreb. De har taget stoffer. Mange af dem har fysiske og psykiske problemer. Halvdelen af dem er selvskaden-de, ligesom mange har forsøgt selvmord. Og næsten to tredjedele af dem er ikke i gang med en uddannelse, viser ny undersøgelse fra VIVE. Undersøgelsen viser også, at kun godt halvdelen af de anbragte børn og unge har fået en eller anden form for efterværn, efter de fyldte 18 år. X

Find rapporten på vive.dk

RAPPORT

Senfølger i virkeligheden

Seksuelle overgreb på børn er forbrydelser, som kan smadre et menneskes barndom, ungdom og voksenliv. Op mod 275.000 voksne danskere kan være ramt af alvorlige psykiske, fysiske og sociale senfølger. Men der mangler viden på området, lyder det fra Landsforeningen Spor – en bruger- og interesseorganisation for voksne med senfølger af seksuelle overgreb. Spor har derfor udviklet et interaktivt oplysnings- og undervisningsmateriale, 'Senfølger i virkeligheden', som er gratis og frit tilgængeligt.

Find materialet på senfoelger.landsforeningen-spor.dk

Psykologselskabet
Toftemosegaard
Center for udvikling og forandring

DEN 1-ÅRIGE EFTERUDDANNELSE TIL FAMILIE-BEHANDLER med fokus på tidlig indsats og forebyggende arbejde

Infomøde
28. oktober
2020
kl. 17.00

Indhold:

- En helhedsorienteret differentieret tilgang (HTD) til undersøgelser og behandling efter Kari Killéns model
- En solid platform i den systemisk narrative teori og praksis
- Den mentaliseringsbaserede tilgang i arbejdet med sårbare børn og familier
- Tilknætningsforskning, hjerne- og traumeforskning og neuroaffektiv udviklingspsykolog
- Tværfagligt samarbejde, netværkssamtaler og inddragelse af familien
- Den lovgivningsmæssige ramme herunder serviceloven
- Det kommunale ansvar for børne- og ungeområdet

Tid og sted: Opstart d. 20. januar 2021 på Psykologselskabet Toftemosegaard i Skibby, Sjælland.

Målgruppe: Pædagoger, socialrådgivere, lærere, faglige ledere, teamledere, faglige konsulenter m.fl.

Tidsplan: Uddannelsen er på 7 x2 undervisningsdage samt en afsluttende fordybelsesopgave.

Pris: 29.500 kr.
Læs mere og ansøg **senest d. 15. december** på **cenku.dk**

ANDRE SPÆNDENDE EFTERUDDANNELSER:

Efteruddannelsen til systemisk børne og familiekonsulent med opstart d. 11. november 2020

Efteruddannelsen til småbørnsskulent med Kari Killén som hovedunderviser med opstart d. 1. marts 2021

Vi har brug for et fælles fagligt sprog

TEKST
TINA
LØVBOM
PETERSEN
///
FOTO
NILS
LUND
PEDERSEN

Luk socialpædagoger ind i maskinrummet, så de kan være med til at udvikle og tilpasse de standardiserede metoder, de skal arbejde med. På den måde skaber vi et nødvendigt fælles sprog i den socialpædagogiske praksis, lyder det fra socialpædagog og forsker **Søren Holst**

fælles fagligt sprog

En metode er jo ikke noget, man trækker i en automat og bare kan implementere helt ukritisk og tro, at så bliver alting bedre.

— Søren Holst, udviklingskonsulent

D

ER VAR ENGANG, hvor han først og fremmest var socialpædagog med hjertet. Dengang han var overbevist om, at standardiserede metoder var en begrænsning i forhold til det socialpædagogiske arbejde.

– Jeg var jo nok lidt ovre på hippiesiden, da jeg selv var en ung socialpædagog. Og jeg har jo nok også været en af dem, der syntes, at alt det der med metoder lidt var noget fis. Jeg mente, at metoder forhindrede mig i at se det hele

menneske i mit arbejde, fortæller Søren Holst med et skævt smil fra sit kontor på den sikrede institution Kofoedsminde på Lolland.

Selvom han stadig holder fast i, at metoder aldrig kan erstatte sund fornuft og faglig viden, så bruger Søren Holst i dag det meste af sit arbejdsliv på at forske i, hvordan standardiserede metoder fungerer i den socialpædagogiske praksis.

Med afsæt i netop Kofoedsminde skrev Søren Holst for to år siden en ph.d.-afhandling om, hvordan standardiserede metoder til voldsforebyggelse og konflikthåndtering anvendes i arbejdet på landets største specialinstitution for voksne med udviklingshæmning, der har begået grov personfarlig kriminalitet. I den forbindelse

Man skal huske hele tiden at have for øje, hvad metoderne skal gøre godt for. Beboernes velbefindende – eller medarbejdernes trivsel?

— Søren Holst, udviklingskonsulent

gennemførte han bl.a. interviews med socialpædagoger og ledere – og observerede og analyserede praksis.

– Beboerne på Kofoedsminde har brug for ensartethed, tryghed og gentagelser, og derfor er det vigtigt, at vi har nogle faste rammer, vi arbejder inden for. Det kan man få ved at anvende standardiserede me-

toder. Men man skal huske hele tiden at have for øje, hvad metoderne skal gøre godt for. Beboernes velbefindende – eller medarbejdernes trivsel? Og jeg mener helt klart, at når vi vælger at bruge en given metode, skal det være, fordi vi kan se, at det kan være med til at forbedre livet for vores beboere, siger han.

Blev mødt med skepsis

På Kofoedsminde arbejder de med flere forskellige metoder, primært for at forebygge vold og udadreagerende adfærd. Den første standardiserede metode til risikovurderinger, der blev indført i 2009, var Søren Holst selv med til at pege på.

– Vores afsæt er, at personalets sikkerhed og beboernes velbefindende hænger uløseligt sammen. Har man et dårligt arbejdsmiljø, kan man ikke lave god pædagogik. Og dengang var vi nogle stykker, som var blevet lidt nysgerrige på, hvordan de i andre lande arbejdede med systemer til at vurdere risiko for vold. Specielt inden for psykiatrien. Så vi kiggede på England, Norge og Holland, men vi havde også møder med Sct. Hans i Roskilde (Danmarks største psykiatriske hospital, red.), fortæller han.

Valget faldt på BVC (Brøset Violence Checklist), som er en standardiseret metode til at forudsige risikoen for, at en beboer skal få en voldelig adfærd inden for de næste 24 timer.

– Jeg husker, hvordan vi brugte en masse tid på at overbevise ledelsen og socialpædagogerne på Kofoedsminde om, at det her var en god idé. Der var stor skepsis, og mange var nervøse for, at vi med sådan en metode, der jo bygger på faste observationsskemaer, var med til at stigmatisere beboerne og sætte dem i nogle kasser. 'Hvorfor skal jeg bruge min tid på at udfylde skemaer – var det ikke bedre, at jeg brugte tiden ude hos beboerne?' lød en af de typiske indvendinger.

Lyt til medarbejderne

Det fører hurtigt Søren Holst tilbage til en af de allervigtigste pointer i hans ph.d.-afhandling: at man får det bedste ud af en standardiseret metode, hvis man sørger for at inddrage medarbejderne i den måde, metoden skal fungere på i praksis.

– En metode er jo ikke noget, man trækker i en automat og bare kan implementere helt ukritisk og tro, at så bliver alting bedre. Jo mere man inddrager medarbejderne på gulvet og deres faglige viden – jo bedre. En metode som BVC er udviklet i Norge, hvor man har dokumenteret, at den virker voldsforebyg-

Omvendt
Som ung socialpædagog var Søren Holst skeptisk ved tanken om standardiserede metoder. I dag bruger han det meste af sit arbejdsliv på selv samme felt.

gende på psykiatriske patienter. Men vi ved jo ikke, om metoden virker lige så godt på udviklingshæmmede. Derfor er man nødt til lokalt at videreudvikle på metoderne, siger han.

Det gør man fx ved at sætte tid af til at finde ud af, hvad metoden er beregnet til, og hvad den skal dokumentere – og løbende vurdere, om man får det ud af metoden, som man skal. Hvis ikke, ja, så skal metoden måske laves om eller helt skiftes ud.

– Det er benhårdt arbejde at indføre en standardiseret metode. Det kræver en masse kvantitativt ar-

bejde, hvor man sætter krydser, laver skemaer og måler, hvad man gør, og hvad der virker. Men det kræver også, at man husker at spørge medarbejderne, hvordan de synes, det fungerer – og om de har forslag til, hvordan man kan tilpasse metoden til egen praksis, siger Søren Holst.

Metoder kan flere ting

En anden af hans pointer er, at man sagtens kan anvende standardiserede metoder til andre ting end det, de oprindeligt er udviklet til. Fx viste det

Søren Holst, 63 år

• Uddannet socialpædagog i midten af 90'erne – og siden ph.d. cand.scient.soc. i socialt arbejde.

• Har som socialpædagog arbejdet med flygtninge og indvandrere for Røde Kors samt børn og unge og siden udviklingshæmmede i Aarhus Amt.

• Var TR for Socialpædagogerne i otte år i Aarhus Amt.

• Har fra 2007-18 været tilknyttet VISO under Socialstyrelsen.

• Blev i 2007 tilknyttet Kofoedsminde som forsknings- og udviklingskonsulent. Har sammen med Dorte Lystrup lavet forskningsprojektet 'Brandstiftere' om brandstiftelse forårsaget af udviklingshæmmede – og senest ph.d.-afhandlingen 'Mellem topstyring og improvisation. Standardiserede metoder til voldsforebyggelse og konflikthåndtering i den socialpædagogiske indsats med domfældte udviklingshæmmede'.

sig hurtigt på Kofoedsminde, at flere socialpædagoger også brugte BVC-metoden til at lave længere perspektiveringer over beboernes liv.

– Metoden bygger på, at man vurderer risikoen for vold tre gange i døgnet. Men i takt med at vi fik BVC til at fungere i hverdagen, begyndte flere medarbejdere at kigge på, hvordan beboernes scoringer svingede ud over tid – og så har man pludselig et helt andet perspektiv end dag-til-dag-scorerne, fortæller Søren Holst.

Det samme gælder en anden af de voldsforebyggende metoder, de anvender på Kofoedsminde: SOAS-R (Staff Observation Aggression Scale Revised), hvor man dokumenterer aggressiv adfærd hos beboerne og analyserer, hvad man kunne have gjort anderledes.

– Det er jo et redskab, der beskriver, hvad der skete: Hvem var involveret, blev der udøvet vold, skal der politianmeldes, er der brug for psykolog osv. Men det er også et redskab, der kan bruges til at dokumentere og analysere arbejdsmiljøet, fordi man med netop den metode bliver klogere på, hvad der fremkalder aggressiv adfærd hos beboerne, siger Søren Holst.

Dyrk det, der virker

Hurtigt smider han endnu en metode på bordet, HCR-20 (Historical, Clinical, Risk 20 items), som medarbejderne på Kofoedsminde har taget til sig – og gjort til deres egen.

– Metoden har til formål at forudsige en beboers risiko for at begå voldelige handlinger i et længere tidsperspektiv. Men nogle af vores socialpædagoger har fundet ud af, at det også godt kan være et stærkt pædagogisk analyseredskab. For når man metodisk registrerer, hvad det er for en adfærd, borgeren har udfordringer med – ja, så kan man jo arbejde pædagogisk med lige netop den adfærd.

På den måde, forklarer Søren Holst, får man ofte endnu mere ud af standardiserede metoder, hvis man løbende justerer og tilpasser dem den kontekst, man er i.

– Det er muligt, at dem, der oprindeligt har udviklet metoderne, vil protestere og sige, at 'det var jo ikke det, der var meningen'. Men det er da ret fantastisk, at man i stedet for at konkludere, at en metode ikke virker efter hensigten, videreudvikler metoderne på baggrund af de problemer, som man vil rette op på. Og jeg har set superkreative socialpædagoger hive det bedste ud af metoderne, så det passer til lige netop

Det er muligt, at dem, der oprindeligt har udviklet metoderne, vil protestere og sige, at 'det var jo ikke det, der var meningen'. Men det er da ret fantastisk, at man i stedet for at konkludere, at en metode ikke virker efter hensigten, videreudvikler metoderne på baggrund af de problemer, som man vil rette op på.

— Søren Holst, udviklingskonsulent

den målgruppe, de arbejder med – og dermed løfter det pædagogiske arbejde, siger han.

Fokus på fælles praksis

Ifølge Søren Holst er det meget få steder, man udvikler sine egne standardiserede metoder. Det gælder også på Kofoedsminde. Men lige nu er han sammen med et lille udvalgt team i gang med at udvikle en >>>

METODER I PRAKSIS

SOAS-R

Staff Observation Aggression Scale Revised

er en standardiseret metode, hvor man dokumenterer en borgers adfærd og analyserer, hvad man kunne have gjort anderledes. Her er et konkret eksempel på, hvordan metoden kan bruges i praksis:

En beboer var voldsomt udadreagerende hver mandag. Ingen forstod hvorfor. Da personalet gennemgik tidligere analyser og dagbøger lavet ud fra SOAS-R-metoden, fandt de ud af, at de medarbejdere, der var på arbejde i weekenden, altid holdt fri om mandagen. Det betød, at de aftaler og tiltag, der var lavet i weekenden, ikke blev overført til en ny uge.

Løsningen var noget så enkelt som at planlægge, så en af dem, der var på vagt om søndagen, også arbejdede mandag. Det medvirkede til, at beboeren var mere rolig og ikke reagerede voldsomt som før.

BVC

Breset Violence Checklist

er en standardiseret metode til at forudsige risikoen for, at en beboer skal få en voldelig adfærd inden for de næste 24 timer.

I Søren Holsts ph.d. om standardiserede metoder i den socialpædagogiske indsats på Kofoedsminde fortæller en socialpædagog, hvordan metoden er blevet en naturlig del af hverdagen:

'Det er min overbevisning, at alle bruger den (BVC, red.) i baghovedet uden egentlig at være klar over det. For vi laver hele tiden risikovurderinger løbende, når vi er på arbejde. Hvad vi gør, hvad vi siger, hvor vi står og hvorfor, hvordan vi agerer, også personaler imellem. Fordi de er jo ligesom vores egne børn, de kopierer jo også os. Hvad er normal gængs adfærd, hvad kan vi tillade os og hvorfor, det skal vi også tænke over hele tiden.'

HCR-20

Historical Clinical Risk

Management-20, som er en langsigtet risikovurdering, anvendes også som en vejledende metode, hvor det socialpædagogiske personale sammen med Kofoedsmindes psykolog kan målrette indsatsen og arbejdet med den individuelle plan.

I Søren Holsts ph.d.-afhandling udtaler en koordinator følgende om metoden:

'Den tager jo fat i måske lidt af det samme som BVC'en, her går den bare dybere ned i forhold til, hvad det er for en baggrund, den enkelte beboer har, og hvilke potentielle risici der er for, at en given udadreagerende adfærd kan ske. Der går man meget mere ind og kigger på de psykologiske aspekter på den enkelte, på historikken og forskellige parametre. På den måde prøver man at sige noget om muligheden for risiko for vold og risiko for gentagelseskriminalitet.'

Tryghed
Når dygtige socialpædagoger bruger standardiserede metoder, er det med til at sikre beboernes tryghed, mener Søren Holst.

overordnet ramme – 'Fælles Praksis' – for den pædagogiske tilgang, der rummer alle de metoder, der anvendes på institutionen.

– Fælles Praksis på Kofoedsminde er ikke en metode. Det er mere en overordnet tilgang til den måde, vi arbejder på. Eller en kulturændring, hvor vi ligesom prøver at disciplinere praksis. Alle socialpædagoger gennemgår et uddannelsesforløb, hvor de bl.a. lærer at reflektere og gå meget dybere ind i de enkelte beboeres problemstillinger med fokus på, hvad de kan gøre ved dem.

I dag – næsten 12 år efter at den første standardiserede metode blev indført på Kofoedsminde – tør Søren Holst godt stå på mål for, at metoder som BVC, SOAS-R og HCR-20 i høj grad har bidraget til at styrke både den faglige tilgang og beboernes velbefindende:

– Det gode ved metoderne er, at de skaber et fælles sprog og en fælles tilgang, og det giver en lettere

Fælles Praksis på Kofoedsminde er ikke en metode. Det er mere en overordnet tilgang til den måde, vi arbejder på.

— Søren Holst, udviklingskonsulent

Fælles Praksis

På Kofoedsminde arbejder Søren Holst og et team af kolleger med at etablere 'Fælles Praksis' – en overordnet ramme for de metoder, der anvendes. Fælles Praksis består af en række uddannelsesforløb og bygger bl.a. på følgende aktiviteter:

Platform: Fokus på at beskrive beboernes ressourcer og afdække, hvad det er for et menneske, vi har med at gøre. Platform er det første vidensgrundlag, som laves af medarbejderne i fællesskab.

BUS-samtale: Beboerudviklingssamtaler er en aktivitet, der skal styrke beboerens personlige udvikling og deltagelse i hverdagen på Kofoedsminde. BUS arbejder også med beboerens netværk og pårørendekontakt.

Tryghedssamtaler/-plan: En aktivitet for at støtte beboeren i at mestre sin affekt bedst muligt. Det sker gennem løbende samtaler og gennem en fælles Tryghedsplan.

Delmål: Udspringer af de mål, som er sat i beboerens handlingsplan, eller arbejdet med BUS og Tryghedsplanen. Her opsættes mål for, hvad der skal arbejdes videre med – med klare beskrivelser af indsatser og metoder.

Læs mere om Fælles Praksis på kofoedsminde.dk/faelles-praksis

kommunikation mellem medarbejderne, fordi der er en fælles reference at tale ud fra. Samtidig er standardiserede metoder sammen med dygtige socialpædagoger med til at sikre tryghed for beboerne, siger Søren Holst, som allerede har sat sig sit næste forskningsmæssige mål:

– Siden det aldrig er videnskabeligt dokumenteret, at BVC-metoden virker på den målgruppe, vi arbejder med, er jeg nu i gang med at finde ud af, hvordan vi kan lave en validering af metoden her på Kofoedsminde. Det sker bl.a. i tæt samarbejde med dem, der i sin tid udviklede metoden. For én ting er, at vi ved, at metoden virker. Noget andet vil være at have evidens for, at en anerkendt voldsforebyggende metode inden for psykiatrien rent faktisk også virker på udviklingshæmmede. ×

Kompetenceudviklende SUPERVISION

Kompetenceudviklende supervision er en ny tilgang til supervision, der understøtter jeres kompetenceudvikling så i:

- Styrker fokus på kerneopgaven
- Sætter borgerperspektivet i centrum
- Optimerer Jeres teamsamarbejde

Kompetenceudviklende supervision er et fokuseret læringsforløb, hvor I får mulighed for at udvikle Jeres kompetencer, så I løbende oplever udvikling af Jeres faglighed og sikkerhed i arbejdet med komplekse borgersager.

Kompetenceudviklende supervision henvender sig til professionelle inden for psykiatri- og handicapområdet, og er pt. ved at blive implementeret i flere kommuner.

Læs mere på: ku-supervision.dk

www.ku-supervision.dk

Vil du have indflydelse i vores forsikringsfællesskab?

Stil op til delegeretvalg i LB Foreningen.

Som medlem af Socialpædagogerne har du adgang til Lærerstandens Brandforsikring, som er en del af LB Forsikring.

Vidste du, at du som forsikringstager i Lærerstandens Brandforsikring er medejer af dit forsikringselskab? Du ved det måske ikke, men faktisk er demokrati og medlemseje en helt central del af LB Foreningen, der ejer LB Forsikring.

Her er det nemlig medlemmerne, der er ejerne.

Hos os er man ikke bare en kunde, men et medlem med en demokratisk stemme. Og det er helt enkelt - vil du have indflydelse, må du være med.

Dit og de andre medlemmers ejerskab varetages af 45 delegerede i LB Foreningen, der er hovedaktionær i LB Forsikring, som blandt andet består af Lærerstandens Brandforsikring.

Netop nu er det muligt for medlemmer i postnummer 3700-4799 at stille op som kandidat og blive en af de delegerede i LB Foreningen.

Læs mere og se hvordan du kan stille op på www.lbforeningen.dk/valg

LB Foreningen

Michell Varenholt Nejad, 26 år. Socialpædagog – og tillidsrepræsentant for ca. 60 medlemmer på Bofællesskaberne Inge og Sofie Marie i Ringsted

Julie Elkjær Jensen, 32 år. Socialpædagog på Bofællesskaberne Inge og Sofie Marie i Ringsted, hvor hun har haft Michell som TR i de seneste to år.

»» Julie giver mig altid et ærligt svar

»» **Michell:**
Som tillidsrepræsentant har jeg hjulpet Julie med forskellige praktiske ting som fx spørgsmål om arbejdstidsreglerne.

»» **Julie:**
Jeg forstod slet ikke noget af den nye ferielov og alt det der med indefrosne midler, men så forklarede Michell mig det. Helt nede på jorden.

»» **Michell:**
Julie er en tillidsvækkende person, som man får lyst til at åbne sig over for, og jeg sparrer meget med hende om min rolle som tillidsrepræsentant. Hvad kan jeg fx gøre for at blive mere synlig?

»» **Julie:**
Michell er vores TR, så det er selvfølgelig vigtigt, at vi har tillid til hende. Men jeg føler også, at hun har tillid til os. Hun lytter på os og inddrager os, så vi fx kan være sammen om at lave et rigtigt fedt fagligt arrangement.

»» **Michell:**
Jeg var i tvivl, om det var en god idé at hænge et billede af mig selv op på opslagstavlerne, så folk kan se, hvem der er deres TR. Og da sagde Julie, at ja, det vil virke godt.

»» **Julie:**
Når Michell er så tydelig om, hvordan og hvornår man kan kontakte hende, bliver det helt naturligt at række ud efter hende. Og hun virker altid meget hjælpsom, engageret og fuld af energi.

»» Michell får ting helt ned på jorden

»» **Julie:**
Når jeg får hjælp til små problemer, er jeg sikker på, at Michell også vil være der, hvis jeg en dag får store problemer. Og jeg vil ikke tøve et sekund med at ringe.

»» **Michell:**
Julie vil ikke træde folk over tæerne, så hun kommer ikke bare af sig selv og siger, at du burde gøre noget anderledes. Men hvis du beder om konstruktiv kritik, svarer hun ærligt. Og hun ville fx sige, hvis hun mente, at jeg havde lavet en dårlig forhandling.

»» **Julie:**
De faglige arrangementer er med til at skabe sammenhold, og jeg kunne sagtens finde på at komme, selvom emnet ikke lige interesserede mig. Som medlem skal man også bakke sin tillidsrepræsentant op.

»» **Michell:**
Jeg ved, at jeg kan regne med Julies opbakning, hvis jeg laver et arrangement.

»» **Julie:**
Det var fedt og fagligt relevant, da Michell arrangerede et foredrag med Peter Thybo om bl.a. neuropædagogik.

»» **Michell:**
Jeg kan ikke forvente, at alle andre er lige så interesserede i fagpolitik, som jeg selv er. Så det er meget vigtigt at få input fra medlemmerne om det, de ønsker af fagforeningen – og i Julies tilfælde handler det meget om pædagogfaglige aktiviteter.

Har du en særlig relation til en borger, kollega, din leder eller en anden i dit arbejdsliv, som du gerne vil fortælle om, så skriv til: nyhedsrum@sl.dk

TEKST MARIA RØRBÆK /// FOTO RICKY JOHN MOLLOY

Kreativitet løfter hverdagen

'Ved at skabe noget kreativt skaber man også lidt selv sig.' Sådan siger en forsker i dette tema, hvor vi sætter fokus på, hvad kreativitet og æstetiske processer betyder i det socialpædagogiske arbejde.

Læs bl.a. om, hvordan beboerne på Rønnegård arbejder, maler og laver skulpturer – og derigennem finder ro, forløsning, energi og livskvalitet. Og hvordan de i et bofællesskab i Hjortshøj bruger kreativitet og skabende processer til at give mennesker med særlige behov et sprog, de ellers mangler.

Vi giver dig også ekspertens fem gode råd til, hvordan du selv kan kickstarte den kreative proces.

HØJT TIL LOFTET

HVERDAGSKUNSTNERE

De må male, lave skulpturer og udvikle deres streg nat og dag. **På Rønnegård i Nordsjælland** er kreativitet nøglen til at løfte kommunikation, identitet og livskvalitet hos beboerne. Det handler om følelsen af meningsfuldhed, lyder det fra ekspert i kreativitet og pædagogik

DER RODER HELT VILDT. Pensler, tuber med maling og små figurer overalt. I loftet hænger store, håndbyggede flyvemaskiner, og væggene er dækket med tegninger af kampvogne og Anders And. Skrivebordet i hjørnet, der engang var sort, er plettet i tusind farver og flyder med plasticopper, søm, skruer og stykker af træ.

Værelset ligger på Rønnegård – og tilhører en udviklingshæmmet mand i 60'erne. Som flere af beboerne er han kunstner – og nyder den frihed, der er i at kunne tegne, male og lave skulpturer på alle tider af døgnet.

For på Rønnegård – et bo- og beskæftigelsestilbud under Region Hovedstaden – lader kreativitet og hverdagsliv sig ikke skille ad. For de 26 beboere er hverdagen fyldt med aktiviteter, hvor identitet og velvære er tæt forbundet med at kunne udfolde og udtrykke sig gennem kreativitet og æstetiske kunstformer.

Derfor er der højt til loftet, fortæller forstander Anne Thomsen.

– Kreativitet opstår, når behovet opstår hos borgeren. Derfor understøtter vi det, for det giver selvværd, og det giver forløsning i nogle tanker. Når vi arbejder med

kunstneriske udtryk, giver det simpelthen så meget: ro i hovedet, forløsning, energi, glæde og livskvalitet.

Livskvalitet er vigtigst

Netop livskvalitet er det bærende element, hvis man skal forstå, hvorfor kreativitet er vigtigt i socialpædagogisk arbejde, mener Mikkel Snorre Wilms Boysen, der er ph.d. i pædagogik og kreative processer. Som forsker på Professionshøjskolen Absalon arbejder han med flere forskellige projekter, der har det æstetiske og kreative i fokus.

– Det at være i en skabende proces kan give en oplevelse af fordybelse og meningsfuldhed. Så det giver helt klart en følelse af livskvalitet. Og livskvalitet er på en eller anden måde det vigtigste. Det er så vigtig en opgave for socialpædagoger at fremme livskvalitet, siger han.

Kigger man nærmere på forskningen på området, er der bl.a. evidens for, at æstetiske processer kan være med til at udvikle en forståelse af, hvem man er, og hvordan man passer ind i verden. Ved at skabe noget kreativt skaber man også lidt sig selv, lyder det fra Mikkel Snorre Wilms Boysen.

TEKST
SARA
MARIE
DYNESSEN
///
FOTO
CHARLOTTE
DE LA FUENTE

«**Kompromis**
Tidligere var personalet ikke helt trygge ved, at beboeren sov med loddekolber i sengen i dampene fra lak og lim. Men da hans enkeltværelse blev lavet om til en toværelses lejlighed, blev løsningen, at kunstneren i stedet for en stue fik sit eget værksted, han kan tilgå når som helst.

– Det er fortryllende at bruge krop, sanser, materialer, tanker, følelser og kreativitet til at udvikle noget konkret. Så har man skabt noget i verden, som andre også kan se. Følelsen af identitet er et rigtigt væsentligt element i det her.

Kunstner som de andre

Når socialpædagog Randi Ryding starter en kreativ proces i et af Rønnegårds kreative værksteder, tager hun udgangspunkt i den enkelte borger. Hvis hun oplever, at en beboer har en særlig interesse eller udtryk, bruger hun det som inspiration til udvikling. Hos en af beboerne har det resulteret i smukke mandalaer, der er trykt på små IKEA-borde.

– Han var egentlig kun interesseret i at lave mandala i en malebog, indtil jeg gav ham idéen med

bordet. Nu har han lavet tre, og de andre beboere giver ham stor anerkendelse og fortæller ham, at han er sej. Han får enormt meget selvtillid og identitet ud af det. Han siger selv, at 'nu er jeg kunstner ligesom alle de andre'.

Randi Ryding har speciale i æstetiske læreprocesser, er uddannet maler og har stort kendskab til materialer og farvelære. Det giver hende mulighed for at styrke den kreative proces, borgerne er i, når de arbejder i værkstedet.

– Rent pædagogisk er det lige så vigtigt at italesætte den kreative proces, som det er at rose det færdige produkt. Hvis vi kun fortæller beboerne, at deres kunst er flot, så undergraver vi deres selvverd. Derfor gør vi meget ud af at støtte processen og tale om, at det er dejligt at se, når de er i flow, og

Rønnegård

Bo- og beskæftigelsestilbuddet Rønnegård er en del af Den Sociale Virksomhed, Region Hovedstaden og ligger i Gørle. Her bor 26 voksne med varige og komplekse udviklingsforstyrrelser samt nedsatte funktionsevner i kombination med atypiske psykiatriske diagnoser og udtryk. Tilbuddene drives efter §§ 104 og 108 i serviceloven.

at vi er glade for, at de er sammen med os i værkstedet. Det bygger selvværdet op, når beboerne ved, at de er noget i sig selv og ikke skal producere en hel masse for at få anerkendelse, siger hun.

Et sprog til traumer

I et hjørne af Rønnegårds idrætshal skal der snart være fernisering. Kunstneren bag udstillingen bygger rumstationer med sølvpapir og limpistol og maler billeder med tydelige fortællinger fra en voldsom barndom. For ham er kunsten en parallelverden, hvor han har mulighed for at flytte sig fra et vanskeligt liv.

– Hans kunstneriske udtryk er et sprog. Han maler voldsomme hændelser, der er sket i hans liv,

fordi det nærmest er terapeutisk, og fordi han gennem malerierne får mulighed for at tale om det. Der er følelser, han kan komme ud med ved at tegne og male, siger forstander Anne Thomsen.

Hun understreger, at der ikke er noget, der er finere end andet. For nogle beboere kan det være gavnligt at male i malebøger, fordi det giver ro i hovedet, mens andre måske har brug for at kunne udtrykke sig og få et sprog gennem det kreative og kunsten.

For kunstneren, der snart har fernisering, er det kunstneriske sprog hans måde at skabe relationer på. Han inddrager ofte personalet i sin arbejdsproces og giver dem roller i værkerne.

Og for Randi Ryding giver hans tilgang til kunsten en åbning for, at hun kan forholde sig aktivt til hans følelser og støtte ham i hans behov.

– Han bruger kunsten terapeutisk ved at inddrage os i de ting, han laver. For ham er det en måde at få anerkendelse på og indgå i samspil med pædagogerne. Her er det ham, der skaber udgangspunktet for en samtale, og det kan jeg bruge til at skabe en relation, siger hun.

Kunst skal tages alvorligt

Gennem sine forskningsprojekter oplever Mikkel Snorre Wilms

Boysen ofte, at den største barriere for socialpædagoger omkring kreative projekter er, at de ikke føler sig kompetente nok.

– Det undrer mig altid, at de mennesker, der fortæller mig, at de ikke er kompetente, dem oplever jeg altid som meget kompetente. Det er meget sjældent, at jeg tænker 'ja, du er da ikke særlig dygtig'. Jeg synes, de overser bredden og mulighederne i forhold til at kunne skabe kreative miljøer.

Fx oplever han, at socialpædagoger, der føler, at det er svært at etablere et musikalsk miljø, ofte er rigtig gode til at synge, lave trommelege eller fortælle historier.

– De tænker, at når de nu ikke kan spille et instrument, så er det svært at etablere et miljø. Men de fleste har jo mange forskellige kompetencer, der kan anvendes til at skabe et frugtbart kreativt miljø, siger Mikkel Snorre Wilms Boysen.

Men skal kreative projekter være udviklende og meningsfulde, må man godt sætte barren højt, mener han. For hvis man kun arbejder med borgeren i centrum eller ikke mener, at slutproduktet er væsentligt, overser man de potentialer, der er i de æstetiske udtryksformer.

– Hvis man arbejder ambitiøst omkring et fælles kreativt projekt og giver noget af sig selv, så vil man også have lettere ved at arbejde ud fra det fælles tredje. Når det gøres ordentligt, kan kunst bruges som løftestang til at se individerne på en ny måde, og det går man glip af, hvis man ikke er ambitiøs omkring projektet, siger Mikkel Snorre Wilms Boysen. ×

Musikglæde

I Rønnegårds musiklokale har værkstedsassistent Bjarne Jensen fundet guitaren frem for at spille musik med et par af beboerne.

Star Wars

En af beboerne bygger skulpturer ud af sølvpapir, som han til sidst maler. Universet fra Star Wars er hans store inspirationskilde.

Når det gøres ordentligt, kan kunst bruges som løftestang til at se individerne på en ny måde, og det går man glip af, hvis man ikke er ambitiøs omkring projektet.

— Mikkel Snorre Wilms Boysen, ph.d. i pædagogik og kreative processer

Fire ting du bør vide om kreativitet

Det nytter at tænke kreativt. Æstetiske og kreative udfoldelser kan åbne mennesker op og give livskvalitet. Her er fire områder, hvor kreativitet har stort potentiale til at gøre en forskel for krop, sind og venskaber.

1 Terapeutisk potentiale

En række studier viser, at kunstterapi **kan bruges til at opnå velvære, trivsel og meningsfuldhed**. Man bliver op- taget af noget andet end de udfordringer, man har i livet, og får mulighed for at udtrykke følelsesmæssige eller sociale dilemmaer. Man kan desuden få en stærkere fornemmelse for, hvem man er i et fællesskab – og at man hører til.

2 Kunstens sprog

Inden for æstetikteori er det velkendt, at kreative pro- cesser og resultater er en form for kommunikation. Følelser som vrede, glæde, sorg og forelskelse er ofte drivkraft bag æstetiske udtryk, og det gælder både mennesker med og uden særlige behov. Kunst og æstetik giver **mulighed for at udtrykke ting, som der ellers ikke er et sprog for**, og kan dermed skabe rum til de frustrationer og stærke ople- velser, der ikke kan udtrykkes ad anden vej.

3 En del af fællesskabet

At blive set og anerkendt i et fællesskab er nødvendigt for, at vi kan føle os trygge og udvikle os. Derfor er der værdi i at skabe projekter, hvor deltagerne skal være til stede og leve op til deres roller for at nå i mål. **Når man er afhængig af hinanden, skaber man en fællesskabsfølelse**. Særligt musik og drama har denne kvalitet.

4 Den kreative krop

Kreativiteten giver os lov til at opleve verden gen- nem vores krop og vores hænder. Inden for specialområdet er der enorme muligheder for at skabe fysisk udfoldelse for alle, fordi **de kreative processer kan tilrettelægges på en måde, så de imødekommer den enkeltes udfordringer og potentialer**. Her er det meget væsentligt at se på de muligheder, der er, når vi bruger kroppen frem for hovedet.

KILDE: MIKKEL SNORRE WILMS BOYSEN, PH.D. I KREATIVITET OG PÆDAGOGIK

Æstetiske processer og et spirende kunstner- miljø giver beboerne i et botilbud i Hjortshøj et sprog, de ellers mangler. 'Både de selv og lokalsamfundet får pludselig øjnene op for deres ressourcer,' siger **socialpædagog Benedicte Besenbacher Kristensen**

TEKST
SARA
MARIE
DYNESSEN
///
FOTO
SIMON
JEPPESSEN

ET LILLE VÆRKSTED og gal- leri er blevet omdrejnings- punkt for kreativitet og øget medborgerskab i den lille by Hjortshøj ved Aarhus. Værkeriet, som stedet hedder, ligger i fælles- huset i Bofællesskabet Hjortshøj, som ligger i et økologisk andels- samfund, der både huser helt al- mindelige familier og borgere med kognitive funktionsnedsættelser.

Her laver beboerne alt fra street art til julepynt og kunsthåndværk, som de sælger til folk i lokalom- rådet. Og det har åbnet døren til omverdenen på vid gab.

– Aktiviteterne i Værkeriet gi- ver beboerne rum til fordybelse i hverdagen og et nyt incitament til at række ud og deltage aktivt i lokalsamfundet. Det kreative rum er en integreret del af det liv, der

Produktion

I det kreative værksted Værkeriet laver beboerne alt fra street art til jule- pynt og kunsthåndværk, som de bl.a. sælger til folk i lokalområdet.

er i fælleshuset, for- tæller socialpædagog Benedicte Besenbacher Kristensen.

Hun er socialpædagog med en efteruddannelse i medborgerskab – og herudover er hun kunstner og fritids-billed- kunstunderviser. Sammen med en frivillig medarbejder står hun bag Værkeriet – for hun er grundlæg- gende optaget af, hvordan man gennem kreative processer og borgerinddragelse understøtter, at mennesker med særlige behov kan give udtryk for egne behov i tilværelsen og få en øget forstå- else af deres rettigheder.

– Kreativitet og skabende pro- cesser kan give mennesker med særlige behov et sprog, de ellers mangler. Det er en vej til kommu- nikation med omverdenen, der gør, at de selv og andre får øje på deres ressourcer. Herved bliver det en sanselig vej til at udvikle nye livsmestringskompetencer – og opnå målet om at være herre i eget liv, siger hun.

Bro til verden

Inden Benedicte Besenbacher Kristensen startede Værkeriet, gav flere af beboerne i botilbuddet udtryk for, at de ønskede færre besøg udefra i deres fælleshus.

– Når folk kom på besøg, var der nogle af borgerne, der oplevede at blive beskuet frem for at være på lige fod med gæsterne. Det gjorde mig nysgerrig på, hvordan vi kunne vende det, så medbor- gerskabet blev ligeværdigt, og de i stedet inviterede andre ind på de- res præmisser.

Svaret kom i form af et krea- hjørne, der blev indrettet i fæl- leshuset. Efter et besøg på et kunstnerisk værksted viste flere »»

af beboerne nemlig stor interesse for at udtrykke sig kreativt.

– Værkeriet opstod, da vi lavede et hjørne til kreativitet og fordybelse. De nye aktiviteter skabte en ny fællesskabsånd og rykkede ved beboernes lyst til at få gæster udefra igen, fortæller hun.

I første omgang blev Værkeriets kunst solgt på andelsfællesskabets mange markeder, men under coronaen pyntede beboerne, anonymt, den lokale skov med hjerter og små digte – og fik overvældende respons på de sociale medier fra deres medborgere.

– Den kunst, de skabte, gav beboerne en helt ny bro til omverdenen. De kunne rigtig godt lide at skabe noget til det fællesskab, de bor i, fortæller Benedicte Besenbacher Kristensen.

Beboerne er drivkraften

Hun mener, at der bør være mere fokus på de potentialer, der ligger i at arbejde pædagogisk med æstetiske processer. For oftest er processerne lystbetonede og skaber

Værkeriet

Et kreativt værksted i Bofællesskabet Hjortshøj, som er for unge voksne, der har udviklingshæmning og begrænset behov for pædagogisk støtte i hverdagen.

Bofællesskabet er etableret i partnerskab med andelssamfundet i Hjortshøj, som gerne vil rumme mange slags mennesker og derfor har flere forskellige boligtyper.

Det må aldrig blive mit projekt. Det er noget, vi skaber sammen, fordi behovet er der.

— Benedicte Besenbacher Kristensen, socialpædagog

Mening

– Når beboerne får lov til at lade fantasien flyve, er de på egne præmisser med i et kreativt og meningsfuldt fællesskab, siger Benedicte Besenbacher Kristensen.

en fordybelse og sanselighed hos borgerne, som de ikke finder andre steder.

– Her skal de ikke måles eller vejes. De kan lade fantasien flyve og være med på egne præmisser i et meningsfuldt og kreativt

fællesskab. Når man arbejder på den måde, kan man komme på en selvdannelsesrejse, hvor man måske er usikker i starten – men når man bevæger sig derud, så oplever man en ny udgave af sig selv, siger hun.

I hendes arbejde som socialpædagog i Værkeriet er det desuden afgørende, at bostedets beboere er drivkraften og tager ejerskab over de mange projekter. På den måde bliver arbejdet energisk, og de møder, der opstår mellem

mennesker, bliver mere meningsfulde.

– Det må aldrig blive mit projekt. Det er noget, vi skaber sammen, fordi behovet er der. Jeg hjælper og støtter dem i at skabe en forbindelse gennem æstetik-

kens sprog, og nu kommer folk i byen ikke og ser på dem – de kommer for at dele en fælles oplevelse. Det er helt tydeligt, at kreativiteten åbner op for dialog. ×

GUIDE

Fem råd til at kickstarte den kreative proces

Kreative aktiviteter kommer i så mange udtryk og genrer, at det kan være svært at vide, hvor man skal tage fat, hvis man er nybegynder. Er du på bar bund, leder du efter inspiration, eller mangler du en struktur til at holde det kreative miljø i live? Så læs her, hvordan du kommer i gang:

1 Dygtiggør dig sammen med beboerne

Føler du dig usikker på dine kompetencer, **kan du gribe lejligheden til at gøre dig selv til ekspert – sammen med borgerne.** Det er før set, at socialpædagoger blomstrer og udvikler sig, når de tager en guitar og lærer noget i fællesskab med de mennesker, de arbejder med. Et godt udgangspunkt er at se på, hvad der optager borgerne. Er de glade for film, drama eller dans? Undersøg mulighederne i de forskellige udtryksformer – og dygtiggør dig samtidig.

2 Etablér samarbejder med lokale kunstnere og værksteder

Har din arbejdsplads ikke selv faciliteterne til at lave større kunstprojekter, og mangler du inspiration? Så kan en mulighed være at etablere samarbejder mellem den institution, du er ansat i, og lokale kunstnere og værksteder, hvor folk arbejder kreativt med æstetiske processer. **Den type partnerskaber giver en mulighed for at få noget faglig ekspertise, som du ikke selv kan stå for i et socialpædagogisk miljø.**

3 Skab tid til fordybelse

Mange projekter bliver bremset af manglen på tid. Derfor er god tid og et rum til fordybelse vigtigt. Det er en lavpraktisk ting, men man arbejder bedst, hvis tiden til at komme i dybden og skabe flow i de kreative aktiviteter er indarbejdet i hverdagens struktur. **Tiden må ikke blive en hæmsko for den glæde og velvære, en æstetisk arbejdsproces kan føre med sig.**

4 Brug dig selv og dine interesser

Det kreative felt åbner for mange interesser, som socialpædagoger kan bringe i spil. Hvis en pædagog ikke har interesser inden for de klassiske æstetiske udtryksformer, men til gengæld er vild med at lave mad, gartneri, natur eller film, så kan de interesser og kompetencer sagtens bruges kreativt. **De mest vellykkede projekter er ofte dem, hvor medarbejderen selv brænder for det og synes, at det er spændende.** Om det er musical eller konditorkunst, er mindre vigtigt.

5 Skab et miljø sammen med borgerne

Det er vanskeligt at oparbejde en ambitiøs kreativ kultur, hvis man er alene om det. Mange kreative ildsjæle peger på, at noget af det vigtigste i arbejdet med at skabe kunst og kultur er at skabe et kreativt miljø, fx omkring et maleværksted, drama eller musik. På den måde er der mange hænder til at udvikle projekterne og holde dem i live.

KILDE: MIKKEL SNORRE WILMS BOYSEN, PH.D. I KREATIVITET OG PÆDAGOGIK

Står du i et fagligt dilemma,
så skriv til: nyhedsrum@sl.dk

ja!

TEKST
MARIA
RØRBÆK
///
FOTO
SØREN
KJELDGAARD

» ER DET I ORDEN AT FORTÆLLE EN BORGER, AT HUN ER OVERVÆGTIG?

Har du i visse situationer pligt til at give klar besked, hvis du vurderer, at en borger vejer så meget, at det går ud over vedkomme- des sundhedstilstand? To socialpædagoger, **Helle Brandt Pedersen** og **Pia Hvidt Geertsen**, har hvert sit synspunkt

Helle Brandt Pedersen, socialpædagog på De særlige pladser,
Psykiatrisk Afdeling Vejle

I mit nuværende job har jeg ikke haft problemstil- lingen inde på livet. Men som misbrugsbehandler har jeg tidligere mange gange mødt borgere, der overspiste kraftigt og fx gemte lagre med store indkøbsposer fulde af slik. Og så har det nogle gange været nødvendigt

at give klar besked om konsekvensen: Hvis du er kraftigt overvægtig, går det ud over hele din livssituation. De indre organer kan tage skade, og det kan også ramme dig psykisk. Hvis du går helt i stå fysisk, går du også ofte i stå psykisk. Derfor mener jeg, at det

er omsorgssvigt, hvis du bare lader stå til uden at fortælle borgeren, at han/ hun har brug for at tabe sig. Men det er klart, at du skal gøre det på en ordentlig og omsorgsfuld måde. Og her handler det i høj grad om anerkendel- se. Hvis du generelt har fokus på det positive og

anerkender borgeren for mange forskellige ting, er det også nemmere at komme med de svære beskeder. Præcis hvordan, afhænger af personen og situationen.

KRAFTIG
OVERVÆGT SKADER

LÆGENS OPGAVE

- Omsorgssvigt at tie stille
- Vær anerkendende

- Hjælp med motivation
- Fokus på livskvalitet

Pia Hvidt Geertsen, socialpædagog
på et dagtilbud i Brøndby

Det er kun læger og andre sundhedspersoner, der med rette kan sige, at nogen bør tabe sig. Andre skal ikke diktere, hvad der er overvægt, og hvad der ikke er. Jeg ved godt selv, at jeg er overvægtig, og jeg har absolut ikke brug for, at andre fortæller mig

det. På samme måde vil jeg som socialpædagog heller ikke definere, at en borger er overvægtig. Men hvis lægen vurderer det, vil jeg gerne under- støtte og fx sige: 'Kan du huske, at lægen sagde, at du var overvægtig? Og at du skulle spise noget

mere salat?' Så er det ikke mig, der siger: 'Du er for tyk.' Så henviser jeg til lægens ord. Som socialpædagoger skal vi have fokus på at hjæl- pe borgerne til bedre livs- kvalitet, og det er ikke os, der skal afgøre, om livskvaliteten fremmes af et vægttab. Tværtimod kan for meget

fokus på vægt og motion have den modsatte effekt. Men hvis lægen vurderer, at borgeren af sundhedsmæs- sige grunde skal bevæge sig noget mere, kan jeg motive- re til fysiske aktiviteter, der gør borgeren glad.

nej!

Tid til ro og nærvær

På demensplejehjemmet Tornhøjhaven
i Aalborg har man for længst fået øjnene op for,
at socialpædagoger kan noget særligt
i forhold til ældre med demens.
I alt er der ansat 16 socialpædagoger
– og de vil gerne have flere.

Erfaringen er, at socialpædagoger er gode
til at få øje på og anerkende ressourcerne
hos de ældre – og ved, hvad der skal til
for, at beboerne føler sig som
betydningsfulde mennesker

TEKST MALENE SKOV JENSEN /// FOTO MICHAEL BO RASMUSSEN

Ro på

Mennesker med demens har brug
for ro, nærvær og tid til selv at kunne
være med i tingene, og på Tornhøj-
haven behøver man ikke at jage med
nogen, fortæller socialpædagog Lene
Steen Sørensen. Hun har tidligere
arbejdet på botilbud, hvor beboerne
skulle nå en bus til dagtilbuddet hver
morgen. – Her arbejder vi på beboer-
nes præmisser. Der er ingen stress,
og vi griber mulighederne for at lave
aktiviteter, når de er der, siger hun.

Samarbejde

Socialpædagogerne udgør 7 pct. af medarbejderne på Tornhøjhaven. Nogle steder er det svært at få plads til sin faglighed, mens det fungerer rigtig godt andre steder. – Vi supplerer hinanden godt på min afdeling og trækker på hinandens viden, så vi sikrer, at vi kommer rundt om hele mennesket. Men det er også meget vigtigt for mig at have socialpædagogiske kolleger at sparre med, siger socialpædagog Berit Friis Pedersen (th.).

Tryghed

Tornhøjhaven er designet specielt til mennesker med demens i svær grad. Udearealerne ligger i centrum og er omgivet af bygninger, så gåture og aktiviteter kan foregå sikkert. Her er bl.a. en kiosk og en frisørsalon, der er indrettet som i 70'erne. Tanken med udearealerne er også, at alle beboere skal kunne genfinde elementer – planter, træer, græs, frugtbuske, urter osv. – fra deres tidligere tilværelse.

Fredagsslik

Kiosken bliver drevet på frivillig basis af de pårørende og har åbent tre gange om ugen – og en tur herhen efter fredagsslik skaber glæde. Ud over kiosk og frisørsalon har Tornhøjhaven bl.a. en bar og et værksted, hvor medarbejderne kan lave aktiviteter med beboerne.

Meningsfuldt

– Det handler om at finde aktiviteter, som appellerer til den enkelte beboer. Det er ikke målet med aktiviteten, men relationen, samværet og oplevelsen, der tæller, siger socialpædagog Pia Worup, som synes, det er rart at gøre noget meningsfuldt sammen med andre. Som her, hvor hun sammen med en beboer deler blomsterbuketter ud til de forskellige boenheder.

Tålmodighed

Som nyansat skulle socialpædagog Berit Friis Pedersen lige vænne sig til, at hun ikke skulle tænke i udvikling, men i vedligehold af beboernes færdigheder. – Jeg går som regel med hænderne i lommerne så længe som overhovedet muligt, for det er vigtigt, at beboerne selv gør det, som de kan. Og de kan super meget, hvis du bare er tålmodig og lader dem gøre det, siger hun.

Relationsarbejde

« Socialpædagogerne på Tornhøjhaven er især ansat på de gerontopsykiatriske demensafdelinger, da det er erfaringen, at den socialfaglige tilgang er særlig vigtig her. – Vi kan skabe relationer, og vi bliver i relationen, uanset hvordan beboernes dagsform er. Og så er vi nærværende og har fokus på beboernes ressourcer – det er vigtigt, at de gør de ting, som de selv kan, så længe de kan, siger socialpædagog Berit Friis Pedersen.

Tværfaglighed

Et stort plus ved at arbejde sammen med social- og sundhedsassistenter er ifølge socialpædagog Berit Friis Pedersen fx, at hun slipper for at bruge tid på medicin, ekstra dokumentation og lægekontakt. – Det er befriende, for jeg brænder jo for at være sammen med beboerne. Jeg har også stor glæde af mine sundhedsfaglige kolleger, når nogle af beboerne dør. Det er svært, synes jeg, men social- og sundhedsassistenterne er rigtig gode til at håndtere døden, siger hun.

Tornhøjhaven

Demensplejehjemmet Tornhøjhaven ligger i Aalborg og har 72 boliger, som er fordelt på 12 boenheder med seks boliger i hver.

Ambitionen med Tornhøjhaven er at skabe et levested, hvor beboernes adfærdsforstyrrelser bliver mindsket, og de får støtte til at klare sig selv bedst muligt, så de opnår øget livskvalitet.

De seneste år har Tornhøjhaven øget antallet af socialpædagogiske medarbejdere fra fire til 16 i erkendelse af, at både den socialfaglige og den sundhedsfaglige tilgang er vigtig for beboerne. Derudover er den ene af to assisterende ledere, vagtplanlæggeren og to faste vikarer også socialpædagoger.

Respekt

« Det kræver noget særligt at arbejde med mennesker med demens. De er ikke født med en hjerneskade eller et handicap, men har som regel haft et velfungerende liv tidligere. – Du skal have respekt for det, som de engang var, og du skal kunne rumme, at det indimellem kan være frustrerende for dem, at de ikke er det mere, siger socialpædagog Lene Steen Sørensen.

Få bedre overblik Saml dine pensioner

Måske har du en pensionsopsparing i et andet selskab – fx fra et tidligere arbejde eller en privat pensionsopsparing i din bank? Der er flere fordele ved at have din opsparing samlet ét sted.

- ✓ Få samme gode rente som på din pension i PKA
- ✓ Betal kun omkostninger et sted
- ✓ Få et samlet overblik over dine pensioner
- ✓ Dine penge investeres ansvarligt i fx sol, vind og verdensmål

DE FIRE
KANDIDATER

Hvad har været din største succes de forløbne to år?

Det har for det første været rørende at opleve, hvordan medlemmerne har tacklet corona med stor faglighed. Dernæst er det flot at se, at vi har fået sat de politiske dagsordner, vi ønskede – om kvalitet på socialområdet, evaluering af det specialiserede socialområde, tidligere anbringelser, revidering af socialtilsynene, uddannelseskraft på bo- og døgntilbud og stop for profit på udsatte. Nu skal vi score målene. Og så er det dejligt, at vi med projektet 'Vi er socialpædagogerne' er blevet mere relevante for medlemmerne.

Jeg vil sætte dagsordenen for medlemmerne.

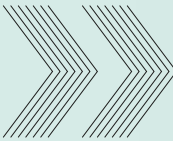
— Benny Andersen, genopstiller som formand

Hvorfor skal medlemmerne vælge netop dig?

De får en formand, der er klar 24/7 til at sætte dagsordenen for medlemmerne, både når det handler om deres arbejdsvilkår og arbejdsområde. Det lyder lidt poppet, men det kræver det.

Hvad er det vigtigste, du vil kaste dig over i en ny kongresperiode?

Øverst på min liste er at forhandle en god overenskomst for 2021. Så skal vi videre med 'Vi er socialpædagogerne', så vi stadig er relevante for medlemmerne. Det skal vi også være for politikerne, sådan så når vi mødes igen i 2022, har vi ikke alene sat dagsordenerne, men også opnået målene med dem. X

Vi har sat det psykiske arbejdsmiljø på dagsordenen.

— Marie Sonne, genopstiller som 1. forbundsnæstformand

Hvad har været din største succes de forløbne to år?

Under coronakrisen har vores medlemmer knoklet i forreste række, og jeg er stolt af den centrale faglige rolle, socialpædagoger har spillet. De har vist, hvordan man kan finde lokale løsninger og få hverdagen til at fungere. På arbejdsmiljøområdet har vi efter mange års kamp opnået at få psykiske arbejdsskader, vold og krænkende adfærd ind i en ny bekendtgørelse om psykisk arbejdsmiljø.

Hvorfor skal medlemmerne vælge netop dig?

Jeg kæmper for medlemmernes arbejdsmiljø. En forudsætning for borgernes livskvalitet er, at der er muligheder og

fleksibilitet til at kunne iværksætte den rette indsats specifikt til det enkelte menneskes livssituation – og det forudsætter et godt arbejdsmiljø og høj faglighed.

Hvad er det vigtigste, du vil kaste dig over i en ny kongresperiode?

Evalueringen af vores uddannelse. Vi skal lægge alle kræfter i at få kvalificeret uddannelsen, om det så resulterer i en kraftig øgning af specialiseringen eller en selvstændig uddannelse. Coronaerfaringerne har forstærket vores igangværende fokus på voksenhandicapområdet. Det gælder både de tilbud, vi som samfund giver mennesker med handicap – og de betingelser og rammer, vi sætter for udførelsen af faget. X

Hvad har været din største succes de forløbne to år?

Vi har fået sat præg på den socialpolitiske dagsorden og skabt synlighed og opmærksomhed hos beslutningstagerne. Fx på anbringelsesområdet. Det er sådan, vi kan påvirke udviklingen på det socialpolitiske område. Det betyder noget for både borgernes levevilkår, vores fag – og medlemmernes arbejdsvilkår. Indflydelse skaber faglig stolthed, bedre kvalitet i arbejdet og et løft af medlemmernes selvforståelse og arbejdsmiljøet.

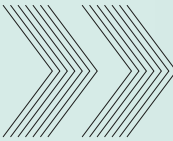
Hvorfor skal medlemmerne vælge netop dig?

Jeg har et stort netværk blandt politikere, samarbejdspartnere, pårørende, brugergrupper mv. Det stiller os i en position,

hvor vi kan få opbakning til at gennemføre vores politiske visioner og synspunkter. Det er afgørende vigtigt at være i stand til at samarbejde. Fx har vi fået samlet et splittet psykiatriområde i psykiatriliancen. Vores egne mål får en stærkere plads, når vi har fællesskaber at stå på.

Hvad er det vigtigste, du vil kaste dig over i en ny kongresperiode?

At udnytte den position, vi har fået tilkæmpet os. Når regeringen kommer med sit udspil på psykiatriområdet, vil vi arbejde konkret med at få sat socialpsykiatrien på dagsordenen. Vi har selv fremlagt et udspil om kvalitet på socialområdet, og her skal vi sikre, at vores mål slår igennem. X

Jeg er stolt over at repræsentere vores engagerede medlemmer.

— Verne Pedersen, genopstiller som 2. forbundsnæstformand

Vi kan noget, der er til medlemmernes fordel.

— Michael Madsen, genopstiller som forbundskasserer

Hvad har været din største succes de forløbne to år?

Vi har arbejdet intenst med medlemsorganisering, og det har givet den fremgang i medlemstallet, vi har budgetteret med. Det er dejligt, at det går den rigtige vej. Og så har vi været rundt i alle kredse for at drøfte deres ressourcer og opgaver. Som kasserer er det jo vigtigt, at der er balance. Det har været spændende, og det er rart at kunne konstatere, at vi har en sund økonomi.

Hvorfor skal medlemmerne vælge netop dig?

Jeg er meget optaget af, at vi holder fast i organiseringsind-

satsen, der forbedrer vores økonomi, og derved skaber det bedste grundlag for, at vi kan løse opgaver for medlemmerne.

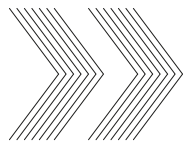
Hvad er det vigtigste, du vil kaste dig over i en ny kongresperiode?

Jeg ser frem til at arbejde videre med a-kasseforsøget, hvor vi kan vise, at a-kassen får medlemmerne hurtigere i job inden for deres fag end jobcentrene. Det vil give os stærke kort i forhold til det arbejdsmarkedspolitiske arbejde – vi kan noget her, der er til medlemmernes fordel. Og så venter der naturligvis et udviklingsarbejde, når vi skal følge op på medlems- og TR-undersøgelser, så vi hele tiden forbedrer os. X

Socialpædagogernes
forretningsudvalg

er forbundets daglige politiske ledelse og består af forbundsformanden, to forbundsnæstformænd og forbundskassereren.

Det er de delegerede, der på Socialpædagogernes kongres 10.-12. november vælger forretningsudvalget

Coronatiden fik mig til at skifte retning

TEKST TINA LØVBOM PETERSEN /// FOTO SØREN KJELDGAARD

Hvorfor skulle der ske noget nyt?

Jeg gik ned med influenza i marts, og selvom jeg var virkelig syg, så tænkte jeg mest på, hvor hurtigt jeg kunne blive frisk og komme tilbage til mit arbejde. For corona kom jo buldrende – og som leder arbejdede jeg 24/7 på at sikre, at alle procedurer kørte, og at borgere og medarbejdere havde det godt. Men jeg glemte mig selv. Og i den tid, hvor jeg pga. corona var hjemme med mine børn, gik det pludselig op for mig, at jeg brugte min tid og mit liv forkert. Min krops signaler fortalte mig, at jeg blev nødt til at ændre retning og gøre, hvad der er godt for mig.

Hvad fik dig til at træffe beslutningen?

Under corona kom jeg helt ned i gear. De oplevelser og den tid, jeg pludselig fik med mine børn, var en total øjenåbner for mig. Det gik op for mig, at jeg slet ikke var til stede i mit eget liv og i familien – og det måtte jeg bare lave om på. Så da børnene kom i skole igen, og jeg vendte tilbage til jobbet, strittede alt i mig ved tanken om at køre videre som før. Jeg mærkede et kæmpe behov for at prioritere mit liv anderledes, og derfor sagde jeg min stilling op – uden at have et nyt job på hånden.

Hvilke overvejelser gjorde du dig?

Jeg har arbejdet i Ungeintegrationen i næsten seks år – både på gulvet og som leder. Jeg er vild med både målgruppen og lederansvaret, så selvfølgelig har jeg tænkt meget på, hvad jeg sagde farvel til. Men lige nu er jeg et sted i mit liv, hvor jeg bare gerne vil have mere tid til

Fahreta Kadic
32 år

●

August 2020
Ungerådgiver Headspace
Danmark

●

2017-2019
Gennemført Akademiuddan-
nelse samt Diplom i ledelse

●

2017
Afdelingsleder Ungehuset
Syrenen, Ungeintegration
Hedensted Kommune

●

2016
Teamkoordinator og siden
afdelingsleder Montmartre,
Ungeintegration Hedensted
Kommune

●

2015
Socialpædagog Anemonen,
Ungeintegration Hedensted
Kommune

●

2012
Pædagog Stensballeskole SFO

●

2008
Starter på pædagogstudiet

min familie – og det kan jeg ikke forene med et lederjob, hvor jeg skal stå til rådighed langt ud over 37 timer om ugen. Som leder er man jo også bare et menneske, som har brug for otte timers søvn og tid med familien. Og jeg har virkelig tænkt meget over, hvorfor det er så svært som leder at få den nødvendige mig-tid, hvor man zoomer ud af arbejdet og ind på sig selv.

Hvad er det bedste ved dit spring?

I mit nye job får jeg også mulighed for at arbejde med minoritetsunge, som jeg brænder for. Og jeg skal være med til at åbne et helt nyt center i Aarhus, hvor vi skal hjælpe en hel masse unge, som har brug for støtte til at komme godt videre i deres liv. Men først og fremmest glæder jeg mig over, at jeg nu har tid til at se mine børn spille fodbold, uden at jeg skal være klar på mobilen, fordi der sker noget akut på jobbet.

Hvad har været den største øjenåbner?

Forleden var der en, som kommenterede, at jeg da var gået ned ad karrierestigen. Det gjorde mig sur, for faktisk føler jeg, at jeg kun er gået op – for jeg får så meget tilbage nu, som jeg ikke har fået før. Og min mand sagde for nylig til mig, at han har fået sin kone tilbage. Større kompliment får man jo ikke.

Hvad er dit bedste råd?

Som leder skal man også huske at mærke efter – og mærke sig selv. Ingen er overmennesker – og man bliver kun en bedre leder af at kunne stoppe op, få kontakt med sig selv, sine værdier og ikke mindst sin familie. ×

Afdelingsleder

Ungerådgiver

Under coronanedlukningen genopdagede Fahreta Kadic alt det, hendes lederjob stjal tid fra. Derfor sprang hun til en stilling med masser af passion – og mere tid til familien.

Job- og
karriererådgivningen
tilbyder gode råd og
sparring til dig, der overvejer
at skifte spor.
Ring mandag kl. 14 til 17 på
7248 6060
eller bestil tid til
en samtale på
7248 6000

FOTO: PRIVAT

Heidi Christensen Storck om Kia Cassøe Hausnap Jensen

Det jeg ser

Heidi Christensen Storck er studerende og i gang med sin anden praktik, hvor hun har **Kia Cassøe Hausnap Jensen** som praktikvejleder

KIA ER GOD TIL AT PRESSE MIG LIDT

Jeg er i gang med min anden praktik i huset Lobæk, som er en del af aktivitetstilbuddet Vongshøj under Handicap Løgumgård – og her har jeg stor glæde af min vejleder, Kia. Hun er god til hele tiden at spørge, hvordan jeg bruger min faglige viden, og på den måde hjælper hun mig med at koble teorien til hverdagen. Og så formår hun også at rykke mig lidt hele tiden. Når jeg står i situationer, hvor jeg tænker, ej, det tør jeg ikke, eller det kan jeg ikke, så lader hun mig tage ansvar og giver mig ret frie tøjler samtidig med, at hun fortæller, at hun altid er der, hvis jeg har brug for det. Fx første gang jeg selv skulle lave morgensamling med fire beboere og finde ud af, hvad vi kunne lave i fællesskab – der gav Kia mig gode tips til, hvad jeg kunne gøre. Hun giver mig den der følelse af, at det kan jeg da sagtens klare. Selv det med at synge morgensang, hvor det normalt er Kia, som synger for – der overvandt jeg også min nervøsitet, og så gik det jo rigtig godt.

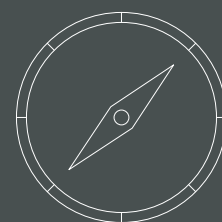
Ser du noget særligt hos en kollega? Send en mail til: nyhedsrum@sl.dk

Hørt!

Vi er 111 ansatte, og jeg vil vove at påstå, at alle føler sig vigtige. Jeg har jo ikke en leder, der hænger over nakken på mig, når en borger skal gennemgå en stor livsforandring, eller der skal ske en nednormering. Så kører jeg processen, og det er hamrende spændende, ligesom succeserne bliver meget tydelige. Jeg oplever, at jeg gør en forskel hver dag, fordi jeg har fingrene nede i det hele.

— **Socialpædagog og AMR Lone Dahl**, JAC Gentofte, der netop for anden gang er kåret som Europas bedste offentlige arbejdsplads

Øjeblikket

Vi skal hele tiden være dem, der viser vejen. Forbilleder. Men vi er også 'bare' mennesker. Vi fejler, vi har dårlige dage, vi bliver kede af det og frustrerede. Vi lever, vi har følelser ligesom alle andre. Så selvfølgelig giver det da mening også at vise dem? Hvordan skal vi ellers lære dem, vi arbejder med, at alt ikke altid er perfekt hos alle andre end dem? At vi andre også møder modgang, og at det er en del af livet. Det vigtigste er vel at lære at være i det, navigere i det og komme videre fra det.

— **Socialpædagog Joan Skovgaard** på Instagram – som en reaktion på interviewet 'Professionel og fuld af følelser' med Rikke Smedegaard Hansen i Socialpædagogen nr. 8